

הרב שמואל אליעזר שטרן בני ברק

הערה להנ"ל

1234567 אה"ח

מה שכתב הגר"י זילברשטיין בדין אכל מצה והקיא, לחלק בין דין ברכה מ"ז לדין מצוות ועבירות דשמה אכילה יעוי"ש. אכן, בלבוש סי' תע"ה ס"ג כתב דבמצה המצוה היא בהנאת מעיו, וכ"ה במחצה"ש שם, וכ"כ במקו"ח סי' תנ"ז. וכ"פ גם בשו"ת שנות חיים סי' שמ"א והוכיח כן מלשון הר"מ דתלי ליה בחובת ברכה מ"ז. ועיין שו"ת קנין תורה ח"ג סי' נ"ד מש"כ בזה. וראה בשו"ת החת"ס והכת"ס שעסקו בענין זה ואכמ"ל.

[מקור תוספת]

הרב יעקב גרוס
ירושלים

הערה להנ"ל

ברצוני להתייחס לאחד מפסיקותיו של הגר"י זילברשטיין שליט"א, בענין חולה במחלת "ציליאק" איך יקיים כזית מצה. ופוסק הרב, דכיון שאין בו חשש סכנה ח"ו, אלא רק תוצאה של שלשול ופריחה וכו', יש לו לאכול כזית מצה וכו' יעוי"ש. זכורני, שראיתי ראייה לכעין זה ממשנה בשקלים פ"ה משנה א' דאמרינן התם, דאותם הממונים שהיו במקדש "בן אחיה על חולי מעיים". ומבאר שם בגמ' דירושלמי, דהיינו, משום שהכהנים היו מהלכים יחפים על הרצפה, והיו אוכלים בשר ושותים מים, והיו באים לידי חולי המעיים. ואותו הממונה, היה בקי בטיב היין, איזה מועיל לחולי המעיים וכו' יעוי"ש. ולכאורה, כיון דכל מ"ע דאכילת קדשים היה כרוך בחולי המעיים שהוכרחו לבוא לידי כך, א"כ מדוע לא נפטרו ממ"ע זו, וע"כ חזינן דאינן נפטרינן ממ"ע זו משום תוצאה של חולי מעיים. ומוכח כפי שהסיק הרב זילברשטיין בדבריו.